ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1949

Vyhlásené: 27.12.1949 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

263

Zákon

zo dňa 7. decembra 1949,

ktorým sa mení a doplňuje zákon o všeobecnej dani.

Národné shromaždenie Československej republiky usnieslo sa na tomto zákone:

Čl. I.

Zákon zo dňa 21. decembra 1948, č. 283 Sb., o všeobecnej dani, sa mení a doplňuje takto:

1. § 1 znie:

„§ 1.

Predmet a podmet dane.

(1) Predmetom všeobecnej nákupnej dane (ďalej len „daň") je spotrebiteľský nákup tovaru a výkonov, uvedených v osobitne vydanom sadzobníku (ďalej len „sadzobník").

(2) Podmetom dane je spotrebiteľ.“

2. § 2 znie:

„§ 2.

Vyberač dane.

Daň spotrebiteľovi oddelene účtuje, od neho vyberie a odvedie

1. pri tovare podnik maloobchodného stupňa, a ak ide o tovar dovezený z cudziny spotrebiteľom, colný orgán,
2. pri výkone podnik, ktorý ho uskutočnil.“

3. § 3 znie:

„§ 3.

Základné pojmy.

(1) Spotrebiteľským nákupom sa rozumie nákup (odsek 2) vykonaný spotrebiteľom (odsek 3).

(2) Nákupom sa rozumie odplatné alebo bezodplatné nadobudnutie tovaru alebo výkonu od iného. Pri podniku sa za nákup považuje aj získanie tovaru výrobou, ktorú podnik sám vykonal alebo dal si vykonať vo mzde, alebo domácky. To platí obdobne i pre výkony.

(3) Spotrebiteľom je ten, kto nadobúda tovar na iný účel, než aby ho vo svojom podniku scudzil alebo spracoval alebo si ho dal spracovať vo mzde alebo domácky; za spracovanie sa považuje použitie tovaru ako suroviny, polotovaru, pomocnej hmoty, prevádzkovej látky alebo ako súčiastky ďalšieho výrobku, nie však ako obalu. Spotrebiteľom je aj ten, kto nadobúda tovar ako prevádzkové, podnikové alebo iné zariadenie. To platí obdobne i pre výkony.

(4) Podnikom maloobchodného stupňa sa rozumie obchodný, výrobný i akýkoľvek iný podnik, ktorý vyskladní tovar priamo pre spotrebiteľa alebo použije tovar ako spotrebiteľ.

(5) O vyskladnenie ide, ak opúšťa tovar prevodzovňu vyberača dane, aby prešiel do obehu alebo priamo na spotrebiteľa. Ak prechádza tovar do obehu alebo priamo na spotrebiteľa odinakiaľ než z prevodzovne vyberača dane, považuje sa za vyskladnenie prevzatie tovaru odberateľom.

(6) Podnik použije tovar ako spotrebiteľ, ak ho použije inak, než že ho scudzí alebo spracuje (odsek 3) alebo ak ho použije ako prevádzkové, podnikové alebo iné zariadenie.

(7) Za výkony sa považujú činnosti uvedené v sadzobníku.

(8) Minister financií môže na účely tohto zákona určitú nezárobkovú činnosť vyhlásiť za podnik.“

4. § 4 znie:

„§ 4.

Daňová zodpovednosť.

(1) Začatím výroby alebo inej podnikovej činnosti alebo začatím výkonu vzniká pri podniku povinnosť podrobiť sa kontrolným opatreniam podľa ustanovení tohto zákona. Podnik maloobchodného stupňa, ako i podnik uskutočňujúci výkony, stávajú sa zároveň zodpovednými za vyúčtovanie, vybranie a odvedenie dane.

(2) Pre tovar dovezený z cudziny platia ustanovenia o colnej záväznosti.“

5. § 5 znie:

„§ 5.

Vznik vyberačskej povinnosti. Nárok štátu na daň.

(1) Pri tovare vzniká povinnosť vybrať daň

1. vyskladnením,
2. tým, že podnik použije tovar ako spotrebiteľ,
3. colným prejednaním do voľného obehu alebo okamihom, keď tovar prechádza do voľného obehu, bez toho že by bol colne prejednaný.

(2) Pri výkone vzniká povinnosť vybrať daň jeho uskutočnením.

(3) Nárok štátu na daň vzniká okamihom platenia za tovar alebo výkon, najneskoršie však štrnásty deň po dni vyskladnenia tovaru alebo uskutočnenia výkonu, ak sa za tovar alebo výkon v tejto lehote neplatilo alebo ak sa platilo iba čiastočne. V tej istej lehote vzniká nárok štátu na daň, ak bol tovar vyskladnený alebo výkon uskutočnený bezodplatne.

(4) Platením sa rozumie každé plnenie, teda nielen platenie hotovými peniazmi, ale i odúčtovaním, dobropisom, zmenkou, šekom, tovarom, výkonom, prevzatím dlhu, postupom pohľadávky a pod.“

6. § 6 znie:

„§ 6.

(1) Do daňovo viazaného obehu sa tovar vyskladňuje alebo z cudziny dováža bez dane v týchto prípadoch:

1. ak vyskladňuje podnik tovar zo svojej prevodzovne od inej svojej alebo cudzej prevodzovne, ak sa tak robí za účelom, aby tovar tam bol scudzený alebo spracovaný,
2. ak dováža podnik tovar z cudziny za účelom, aby ho scudzil alebo spracoval alebo si ho dal spracovať vo mzde alebo domácky,
3. ak sa dováža alebo vyváža tovar v záznamnom styku podľa §§ 62 až 65 colného zákona alebo v prípadoch a za podmienok podľa § 87 alebo § 105 colného zákona,
4. ak sa vyskladňuje tovar priamo do cudziny.

(2) Tovar, dovezený z cudziny podľa odseku 1, č. 2 alebo 3 bez dane sa ďalej na účely tohto zákona považuje za tovar vyrobený v tuzemsku.

(3) Minister financií môže vydať smernice upravujúce postup podnikov v prípadoch podľa odseku 1.“

7. Za § 6 sa vkladá nový § 6a, ktorý znie:

„§ 6a.

(1) Pri mäse, cukre, obaloch, drobných kancelárskych potrebách, uhlí a pevných palivách z neho umele vyrobených, minerálnych olejoch, elektrine, svietiplyne, výhrevnej pare a výhrevnej vode je vyberačom dane podnik, ktorý ich vyskladní alebo ich použije ako spotrebiteľ, alebo colný orgán, ak bol tento tovar dovezený z cudziny.

(2) Pre tovar uvedený v odseku 1 neplatí daňovo viazaný obeh (§ 6) vyjmúc prípady, keď sa tento tovar vyskladňuje priamo do cudziny alebo vyskladňuje alebo dováža pre podniky určené alebo zriadené pre prevádzanie zahraničného obchodu.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia obdobne i pre iný tovar vyňatý sadzobníkom z daňovo viazaného obehu.

(4) Pri tovare podliehajúcom puncovnej povinnosti sa daň vyberá pri puncovaní.

(5) Sadzobníkom môže sa osobitne upraviť vyberanie dane, pokiaľ ide o tovar vyrobený poľnohospodármi, súkromnými a družstevnými podnikmi a o ich výkony.“

8. Nadpis „Daňovo viazaný obeh tovaru.“ je spoločný pre § 6 i pre § 6a.

9. § 7 znie:

„§ 7.

Sadzby a vzťah dane k cene.

(1) Sadzby dane určuje sadzobník.

(2) Daň nie je súčasťou ceny tovaru alebo výkonu, vyberač dane je preto povinný účtovať ju oddelene.“

10. V § 8, ods. 2 sa vypúšťa slovo „všeobecná“.

11. § 9 znie:

„§ 9.

Cena.

(1) Cenou pri tovare vyrobenom v tuzemsku je cena, ktorú vyrábateľ účtuje alebo by účtoval prvému odbytovému stupni. Do ceny sa nezapočítavajú výdavky za prepravu vzniknuté vyrábateľovi od vyskladnenia tovaru z jeho podniku a náklady na obaly, pokiaľ tieto výdavky a náklady sú účtované oddelene. Podnik, ktorý vyskladní tovar inému podniku, je povinný vyznačiť v účte, dodacom liste, potvrdenke alebo v inom doklade cenu podľa vety prvej pripadajúcu na jednotku tovaru.

(2) Namiesto ceny uvedenej v odseku 1, vete prvej je v prípadoch ustanovených sadzobníkom základom dane spotrebiteľská cena alebo iná cena.

(3) Cenou pri výkone je cena, ktorú podnik účtuje za výkon, počítajúc v to cenu tovaru použitého pri výkone ako materiál, ako aj ostatné výdavky súvisiace s výkonom.

(4) Ak nie je na účely dane cena udaná alebo preukázaná, alebo ak je síce udávaná alebo preukazovaná, avšak okresný národný výbor (§ 18) alebo kontrolný orgán (§ 20, ods. 2) ju považuje za nízku, je základom dane všeobecná cena.

(5) Všeobecnou cenou tovaru vyrobeného v tuzemsku sa rozumie cena, ktorú platí v medziach cenových predpisov prvý odbytový stupeň za tovar toho istého druhu a zhotovenie v čase a mieste vyskladnenia tovaru z vyrábateľovho podniku; do tejto ceny sa nezapočítavajú daň a výdavky za obaly.

(6) Všeobecnou cenou výkonu sa rozumie cena, ktorá sa v medziach cenových predpisov platí v čase a v mieste uskutočnenia výkonu za výkon rovnakého alebo podobného druhu.

(7) Pri tovare dovezenom z cudziny je základom dane vyberanej pri colnom prejednaní účtovaná cena, ku ktorej sa pripočítavajú výdavky za prepravu na hranice a clo a dávky vyberané zároveň s clom z dovážaného tovaru.

(8) Ak nie je cena dovezeného tovaru pri colnom prejednaní preukázaná, je základom dane hodnota, ktorá sa najviac blíži všeobecnej cene dovezeného tovaru v mieste výroby; k nej sa pripočítavajú výdavky za prepravu na hranice a clo a dávky vyberané zároveň s clom z dovážaného tovaru.

(9) Pri dovoze sa cudzia mena prepočítava na československú menu podľa kurzu „tovaru" výplat príslušného kurzového lístku Národnej banky Československej; ak nie je cudzia mena uvedená vo výplatách, použije sa kurz „tovaru" uvedeného v poznámkach ku kurzovému lístku. Ak nejde o dovoz, prepočítava sa cudzia mena na československú menu podľa priemerného mesačného kurzu, ktorý určí na účely poplatkov minister financií vyhláškou v Úradnom liste.“

12. V § 11, ods. 1 sa slovo „daňovník“ nahradzuje slovom „podnikateľ“ a slová „daňovníkovej rodiny“ slovami „podnikateľovej rodiny“.

13. § 12 znie:

„§ 12.

Sročnosť dane.

(1) Daň je sročná pätnásteho dňa kalendárneho mesiaca bezprostredne nasledujúceho po mesiaci, v ktorom vznikol nárok štátu na daň (§ 5, ods. 3), alebo v ktorom podnik použil tovar ako spotrebiteľ.

(2) Ministerstvo financií môže povoliť alebo uložiť vyberačovi dane, aby odvádzal daň denne alebo v inej lehote.

(3) Daň určená paušálnou sumou je sročná pätnásteho dňa každého kalendárneho mesiaca jednou dvanástinou ročnej sumy, ak neurčí inak sadzobník alebo opatrenie týkajúce sa paušálu.

(4) Ak pripadne deň sročnosti na nedeľu, štátom uznaný sviatok alebo pamätný deň, je daň sročná najbližšie nasledujúceho všedného dňa.

(5) O sročnosti dane vyberanej pri colnom prejednaní platia ustanovenia o cle. Colný orgán ako vyberač dane podľa § 2, č. 1 daň iba účtuje, vyberie a odvedie; ďalšie povinnosti, ktoré zákon ukladá vyberačom dane, sa na colné orgány nevzťahujú.“

14. § 13 znie:

„§ 13.

Odvod dane.

Daň sa odvádza za každý samostatný závod oddelene. Ministerstvo financií alebo národný výbor ním splnomocnený môže podniku povoliť alebo uložiť, aby odvádzal daň hromadne za všetky alebo za niektoré závody.“

15. § 14 znie:

„§ 14.

Daňové hlásenie.

(1) Vyberač dane je povinný predložiť okresnému národnému výboru do pätnásteho dňa každého kalendárneho mesiaca za bezprostredne predchádzajúci mesiac daňové hlásenie podľa vzoru vydaného Ministerstvom financií.

(2) Okresný národný výbor preskúma hlásenie. Určí daň a ak sa javia proti hláseniu odchýlky, upovedomí o určenej dani vyberača dane; tým nie je vylúčené prípadné trestné stíhanie. Okresný národný výbor môže žiadať vyberača dane o vysvetlenie, opravu alebo doplnenie hlásenia.

(3) Ak zistí vyberač dane dodatočne, že daňové hlásenie, ktoré predložil okresnému národnému výboru, je nesprávne alebo neúplné, je povinný bezodkladne to oznámiť okresnému národnému výboru a zároveň uviesť, v čom spočíva nesprávnosť alebo neúplnosť. Vyberača dane nemožno trestne stíhať, ak urobí toto oznámenie pred zavedením trestného konania alebo pred začatím kontroly.

(4) Podnik je povinný v daňovom hlásení uviesť i prípady, v ktorých použil tovar, ktorý nadobudol v obehu daňovo viazanom (§ 6) alebo so sadzbou viazanou na podmienku, spôsobom, ktorý nezodpovedá určeným podmienkam.“

16. § 15 znie:

„§ 15.

Oznamovacia povinnosť.

Vyberač dane písomne oznámi okresnému národnému výboru začatie podnikovej činnosti, a to do 14 dní od jej začatia. Rovnako oznámi do 14 dní zmeny, ukončenie, zastavenie alebo presídlenie. Ak má podnik viac pobočiek, závodov, prevodzovní alebo iných technických jednotiek, urobí oznámenie okresnému národnému výboru o každej z nich osobitne.“

17. § 16 znie:

„§ 16.

Daňové záznamy a doklady.

(1) Podniky, ktoré nevedú riadne obchodné knihy, sú povinné viesť záznamy podľa vzorov vydaných Ministerstvom financií a za zachovávania zásad nim určených.

(2) Podniky sú povinné zapisovať príjem a výdaj tovaru a tržbu do svojich účtovných kníh (záznamov) a vydať každému odberateľovi sprievodný či dodací list, účet alebo potvrdenku, a to spotrebiteľovi hneď pri vyskladnení, inému odberateľovi najneskoršie do troch dní po dni vyskladnenia. Z týchto zápisov a dokladov musia byť zrejmé najmä údaje o množstve, druhu (s uvedením položky sadzobníka) a cene tovaru, ktorá je základom dane, a o tom, či podnik tovar nadobudol (pri príjme) a ho vyskladnil (pri výdaji) s daňou alebo bez dane; z účtovných kníh (záznamov) musia byť tiež zrejmé mesačné úhrny množstva vyskladneného tovaru, cien a dane. Povinnosť vydať odberateľovi doklad odpadá, ak vyskladňuje podnik tovar spotrebiteľovi a ak nepresahuje pritom cena (včítane dane) všetkého vyskladneného tovaru 1.000 Kčs.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia obdobne pre zapisovanie výkonov a pre vydávanie dokladov o nich.

(4) Podnik, ktorý odoberie tovar alebo prijme výkon od iného podniku, je povinný žiadať od neho, aby mu vydal doklad (odsek 2); ak ho nedostane, ohlási to bezodkladne okresnému národnému výboru. Spotrebiteľ je oprávnený žiadať taký doklad, ak presahuje cena (včítane dane) všetkého jemu vyskladneného tovaru alebo prijatého výkonu 1.000 Kčs.“

18. § 17 znie:

„§ 17.

Vrátenie dane.

(1) Ak vezme vyberač dane tovar od odberateľa späť pre vady alebo preto, že obchod sa dodatočne zrušil, alebo preto, že odberateľ vrátil tovar pre vady v záručnej lehote, a ak vydá zaň vyberač dane iný tovar toho istého druhu, má nárok na vrátenie dane odvedenej z tovaru, ktorý vzal späť. Pri stavbe má vyberač dane nárok na vrátenie dane aj v prípade, keď stavba nebola pre vady objednávateľom prevzatá alebo keď stavebná smluva dodatočne sa zrušila; ak bola stavba objednávateľom prevzatá, avšak jej pôvodná cena pre vady stavby sa znížila, má vyberač dane nárok na vrátenie dane pripadajúcej na tento cenový rozdiel.

(2) Ak nezaplatil odberateľ celkom alebo zčasti daň preto, že nie je preukázateľne schopný cenu tovaru včítane dane zaplatiť, má vyberač dane nárok na vrátenie dane, ktorá mu nebola zaplatená; ak presahuje daň cenu tovaru, je ďalšou podmienkou nároku na vrátenie dane, že vyberač dane dostal pôvodne dodaný tovar zpät.

(3) Ak vezme vyberač dane v prípade podľa odseku 1 alebo 2 tovar zpät za cenu (bez dane), ktorá je nižšia než cena (bez dane) ním pôvodne účtovaná, nemá nárok na vrátenie dane pripadajúcej na tento cenový rozdiel.

(4) Daň sa vráti tým spôsobom, že si ju vyberač dane odpočíta od dane, ktorú je povinný odviesť. Vyberač dane to vyznačí v daňovom hlásení za mesiac, v ktorom vznikol nárok na vrátenie, a vo svojich účtovných knihách a záznamoch; inak nárok zaniká. Ak prestane byť vyberačom dane, vráti sa daň v hotovosti, ak nedlhuje iné dane a dávky.“

19. § 18 znie:

„§ 18.

Príslušnosť.

(1) Správu dane vykonávajú:

1. v I. stolici okresný národný výbor,
2. v II. stolici krajský národný výbor.

(2) Miestna príslušnosť sa určuje miestom, v ktorom je samostatný závod. O miestnej príslušnosti pre daň vyberanú pri colnom prejednaní platia ustanovenia o cle.

(3) Ministerstvo financií alebo národné výbory ním splnomocnené môžu upraviť miestnu príslušnosť v jednotlivých prípadoch inak.“

20. V § 19, ods. 1 sa slovo „daňovníkovi“ nahradzuje slovami „vyberačovi dane“ a slová „na finančný úrad I. stolice“ nahradzujú slovami „na okresnom národnom výbore“.
21. V § 19, ods. 2 sa slová „na poštovom úrade na dopravu“ nahradzujú slovami „na poštovú dopravu“.
22. § 19, ods. 4 znie:

„(4) O odvolaní rozhoduje okresný národný výbor, ak mu úplne vyhovie; inak o ňom rozhoduje s konečnou platnosťou krajský národný výbor, ktorý môže daň zvýšiť.“

23. § 20, ods. 1 znie:

„(1) Podniky podliehajú kontrole okresných a krajských národných výborov.“

24. V § 20, ods. 4 sa slovo „daňovníkmi“ nahradzuje slovom „vyberačmi“ a slová „pre daňovníkov“ slovami „pre vyberačov“.
25. V § 20, ods. 6 sa vypúšťajú slová „podliehajúcom dani“.
26. V § 21, ods. 1 sa vypúšťajú slová „finančným úradom a ich orgánom“.
27. § 21, ods. 2 znie:

„(2) Okresné a krajské národné výbory a ich orgány sú oprávnené žiadať od osôb zúčastnených na výrobe, odbytu alebo preprave tovaru, ako aj od osôb vykonávajúcich alebo prijímajúcich výkony, aby poskytly účinnú pomoc pri kontrole a podaly vysvetlenie potrebné na zistenie daňovej povinnosti.“

28. § 21, ods. 3 znie:

„(3) Každý je povinný vypovedať v daňových veciach ako svedok, znalec, prezvedná osoba alebo ako odhadca. Výpoveď smú však odoprieť osoby príbuzné s vyberačom dane alebo so spotrebiteľom v priamej línii, súrodenci vyberača dane alebo spotrebiteľa a manžel alebo manželka vyberača dane alebo spotrebiteľa a ich súrodenci.“

29. § 22 znie:

„§ 22.

Vecné ručenie.

(1) Pre nevybranú daň viazne zákonné záložné právo na tovare.

(2) Pre vybranú, avšak neodvedenú daň a jej príslušenstvo viazne na podniku vyberača dane a jeho hospodárskom príslušenstve zákonné záložné právo. Zákonné záložné právo má na nehnuteľnostiach aj bez knihovného zápisu prednosť pred všetkými v knihách zapísanými záložnými právami a nimi zaistenými pohľadávkami.“

30. § 23 znie:

„§ 23.

Osobné ručenie.

(1) Za vybranú, avšak neodvedenú daň ručí:

1. nadobúdateľ podniku alebo závodu, ktorý nadobudol ako celok za odplatu alebo bez odplaty, za daň, ktorú boli povinní odviesť jeho predchodcovia;
2. osobne ručiaci spoločníci za daň, ktorú bola povinná odviesť spoločnosť v čase, keď boli jej spoločníkmi;
3. osoby zodpovedné za správu podniku za daň, ktorú je povinný odviesť podnik v čase, po ktorý sú zodpovedné za jeho správu;
4. účastníci príležitostných združení za daň, ktorú je povinné odviesť toto združenie v čase, po ktorý sa zúčastnili príležitostného združenia;
5. osoba poverená vedením tuzemskej prevodzovne vyberača dane, ktorý má bydlisko alebo sídlo v cudzine, za daň, ktorú je povinný tento vyberač dane odviesť v čase, po ktorý bola poverená vedením jeho tuzemskej prevodzovne;
6. národný správca za daň, ktorú je povinný odviesť podnik v čase, po ktorý bol zodpovedný za národnú správu podniku.

(2) Ručitelia podľa odseku 1, číslo 3 zbavia sa ručenia, ak oznámia včas okresnému národnému výboru daňové neporiadky.

(3) Podnik, ktorý na tovare vyskladnenom inému podniku nevyznačí alebo nesprávne vyznačí cenu tovaru (§ 9, ods. 1, veta prvá), ručí za daň pripadajúcu na nevyznačenú cenu alebo na nevyznačený rozdiel ceny.

(4) Ručenie sa vzťahuje aj na príslušenstvo dane.

(5) O uplatnení osobného ručenia platia príslušné predpisy o priamych daniach.“

31. § 25 znie:

„§ 25.

Zvýšenie dane.

Ak sa neodviedla sročná daň včas (§ 12), zaplatí vyberač dane zo sumy včas neodvedenej 5% zvýšenie; tým nie je vylúčené trestné stíhanie. Rovnaké následky postihujú spotrebiteľa, ak nezaplatil včas daň vyberačovi dane.“

32. V § 26 sa slovo „Nezaplatená“ nahradzuje slovom „Dlžná“.

33. § 27 znie:

„§ 27.

Premlčanie.

(1) Právo ustanoviť daň sa premlčuje v piatich rokoch začínajúc kalendárnym rokom, ktorý nasleduje po roku, v ktorom vyberač dane splnil povinnosť podať daňové hlásenie.

(2) Ak nebola vinou vyberača dane daň ustanovená celkom alebo zčasti, začína lehota bežať až po uplynutí kalendárneho roku, v ktorom okresný národný výbor nadobudol možnosť daň ustanoviť.

(3) Právo ustanoviť daň, o ktorú sa bez viny vyberača dane ustanovilo menej, sa premlčí v troch rokoch od uplynutia kalendárneho roku, v ktorom sa daň ustanovila.

(4) Premlčanie sa pretrhuje úkonmi, ktoré okresný národný výbor vykonal na ustanovenie dane a o ktorých sa vyberač dane upovedomil. Nová premlčacia lehota začína bežať od uplynutia kalendárneho roku, v ktorom sa uskutočnil posledný takýto úkon.

(5) Ak uplynulo však od konca kalendárneho roku, v ktorom vznikla vyberačská povinnosť, 10 rokov, nemožno už daň ustanoviť.

(6) Právo vymáhať daň s príslušenstvom sa premlčuje v piatich rokoch od uplynutia kalendárneho roku, v ktorom sa stala daň sročnou. Ustanovenie odseku 2 platí obdobne.

(7) Premlčanie práva vymáhať daň sa pretrhuje upomenutím, zavedením exekúcie alebo uplatnením ručenia. Nová premlčacia lehota začína bežať po uplynutí kalendárneho roku, v ktorom bola vydaná posledná upomienka, urobený posledný exekučný krok alebo v ktorom bolo naposledy uplatnené ručenie.

(8) O premlčaní práva ustanoviť a vymáhať daň vyberanú pri colnom prejednávaní platia predpisy o oprave alebo dodatočnom vyrubení a o premlčaní colnej pohľadávky.“

34. § 28, ods. 1 znie:

„(1) Kto daň úmyselne skráti, zatají alebo kto úmyselne inak poruší ustanovenia tohto zákona alebo predpisy podľa neho vydané alebo sa o to pokúsi, dopustí sa ťažkého daňového priestupku a potresce sa pokutou vo výške jednonásobku až desaťnásobku skrátenej, zatajenej alebo ohrozenej dane; ak nejde o skrátenie, zatajenie alebo ohrozenie dane, tresce sa pokutou do 10,000.000 Kčs.

35. V § 28, ods. 9, vete prvej sa slovo „tovaru" nahradzuje slovami „tovaru alebo dopravného prostriedku, ktorým je tovar dopravovaný, alebo ktorým je výkon uskutočňovaný", a vo vete druhej sa za slová „právo k nemu" vkladajú slová „alebo dopravný prostriedok".

36. § 28, ods. 10 znie:

„(10) Osobe, ktorá spáchala trestný čin podľa odseku 1 alebo 2, môže okresný národný výbor odňať výrobné alebo živnostenské oprávnenie."

37. V § 28, ods. 11 sa slová „Úrady a podniky sú povinné na žiadosť finančného úradu (§ 18)" nahradzujú slovami „Orgány verejnej správy a podniky sú povinné na žiadosť okresného národného výboru".

38. § 29, ods. 1, veta prvá znie:

„Od trestného konania môže sa upustiť, ak splní obvinený podmienky mu uložené."

39. V § 29, ods. 1, vete druhej sa za slovo „tovar" vkladajú slová „alebo dopravný prostriedok".

40. V § 31, ods. 1 sa slovo „úrad" nahradzuje slovami „okresný národný výbor" a slová „Tovar, podliehajúci dani", sa nahradzujú slovom „Tovar".

41. V § 31, ods. 2 sa slovo „úradu" nahradzuje slovami „okresného národného výboru" a slovo „daňovníka" sa nahradzuje slovami „vyberača dane".

42. § 33 znie:

„Najvyššie vedenie, dozor a vydávanie smerníc zásadného rázu prislúcha Ministerstvu financií."

43. V § 35 sa slová „všeobecnej dane" nahradzujú slovami „všeobecnej nákupnej dane".

44. V § 36 sa nahradzujú slová „Všeobecná daň" slovami „Všeobecná nákupná daň".

45. § 37 znie:

„§ 37.

Splnomocnenie.

(1) Minister financií sa splnomocňuje, aby podľa potrieb jednotného hospodárskeho plánu

a) vyhláškou v Úradnom liste vydal sadzobník obsahujúci najmä tovar a výkony (§ 1) a sadzby dane (§ 7) a berúc do ohľadu potreby cenovej politiky tento sadzobník vyhláškami v Úradnom liste menil a doplňoval,

b) nariadeniami vydával predpisy na vykonávanie zákona,

c) vyhláškami v Úradnom liste vydával, menil a doplňoval záväzné vysvetlivky k sadzobníku.

(2) Minister financií ďalej splnomocňuje sa, aby

a) upravoval paušálom alebo inak zdanenie v prípadoch, kde by postup podľa ustanovení tohto zákona bol spojený so zvláštnymi ťažkosťami alebo kde to vyžaduje hospodárnejší spôsob vykonávania tohto zákona alebo úspešné plnenie jednotného hospodárskeho plánu alebo kde to vyžadujú iné verejné záujmy,

b) robil opatrenia na zamedzenie nesrovnalostí alebo tvrdostí, ktoré by mohly vzniknúť vykonávaním tohto zákona.

(3) Minister financií podá Národnému shromaždeniu vždy pri predložení štátneho záverečného účtu za príslušný rok zprávu o tom, aké opatrenia urobil nariadeniami a vyhláškami podľa ustanovení odseku 1, písm. a) a b)."

Čl. II.

Podniky, ktoré sú vyberačmi dane podľa tohto zákona a na ktoré sa nevzťahovala oznamovacia povinnosť podľa § 15 zákona č. 283/1948 Sb., sú povinné ohlásiť okresnému národnému výboru

druh a miesto podnikovej činnosti. Ak má podnik viac pobočiek, závodov, prevodzovní alebo iných technických jednotiek, urobí oznámenie okresnému národnému výboru o každej z nich osobitne. Podniky sú povinné podať oznámenie do 14 dní odo dňa vyhlásenia tohto zákona.

Čl. III.

Minister financií splnomocňuje sa, aby

a) upravil vyhláškou v Úradnom liste prechod od doterajšieho zdanenia na zdanenie podľa tohto zákona pri tovare, ktorý v deň vyhlásenia tohto zákona je v podnikoch alebo mimo nich,

b) urobil opatrenia, ktorými v jednotlivých prípadoch alebo pre skupiny prípadov rovnakého alebo podobného druhu povolí odchýlky od prechodu upraveného podľa písm. a).

Čl. IV.

Minister financií splnomocňuje sa, aby upravil a v Sbierke zákonov vyhlásil úplné znenie zákona č. 283/1948 Sb., ako vyplýva zo zmien a doplnkov uvedených v čl. I.

Čl. V.

(1) Tento zákon nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1949. Splnenie povinností uložených zákonom č. 283/1948 Sb. sa považuje sa splnenie povinností podľa tohto zákona, ich nesplnenie do dňa vyhlásenia tohto zákona sa však posudzuje podľa zákona č. 283/1948 Sb.

(2) Tento zákon vykoná minister financií po dohode so zúčastnenými členmi vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Kabeš v.r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.